

ק"פ 55857/06/19 - אהוד רז נגד עינת מקלר שירן

בית משפט השלום בעכו

ק"פ 55857-06-19 רז נ' שירן מקלר

בפני כבוד השופט וויליאם חאמד
הקובל: אהוד רז
נגד
הנאשמת: עינת מקלר שירן
החלטה
בקשה מאת ב"כ הנאשמת למחוק כתב קובלנה.

טיעוני הנאשמת:

לטענת ב"כ הנאשמת, חרף החלטות רבות של בית המשפט לפיהן נדרש הקובל להגיש תצהירי עדות ראשית של העדים מטעמו וכן להמציא לידיהם חומרי חקירה שטרם הועברו לעיון ההגנה, וחרף חלוף פרק זמן ניכר מאז מתן ההחלטה הראשונה בנדון, טרם קיים הקובל אחר החלטות בית המשפט, תוך שהוא מתעלם מהן במודע. ב"כ הנאשמת הפנה לפסיקה לתמוך בעתירתו היום לביטול הקובלנה מחמת הטענות הנ"ל תוך שהוא מדגיש כי אי הגשת תצהירים ואי המצאת חומרי חקירה פוגעת בזכותה של הנאשמת להליך הוגן, קל וחומר עת מדובר בהליך מיוחד של מוסד הקובלנה אשר מנוהל ע"י גורם פרטי ולא ע"י רשות מנהלית הנהנית מחזקת התקינות.

ב"כ הנאשמת הגיש טיעוני תשובה לטיעוני התגובה מטעם הקובל.

טיעוני הקובל:

לטענת הקובל, הוא העביר את מלוא חומרי החקירה שברשותו לידי ב"כ הנאשמת, ובהתייחס לתצהירי העדות הראשית ציין כי חלק מהעדים שהוא מתכוון לזמן מטעמו, סרבו לפנייתו למתן תצהיר מטעמם והודיעו לו כי יגיעו למתן עדות בבית המשפט ללא צורך בהגשת תצהירים. כן טען כי למען הזהירות הוא פנה בשנית לשתי עדות תביעה ואלו הסכימו ליתן תצהירים מטעמן והוא יעשה כן תוך 14 ימים. כן טען הקובל כי אין בידעתו את תוכנה המדויק של עדותם של עדי התביעה, אשר יידרשו להעיד באשר למהלך האסיפה הכללית הרלבנטית, בה לטענתו ביצעה הנאשמת את העבירות המיוחסות, נסיבות אשר ידועות לנאשמת עצמה. הקובל הצהיר בסעיף 27 לתגובה, כי הוא יעביר בשנית את כל חומרי החקירה לידי ב"כ הנאשמת במסירה אישית.

דין והכרעה:

עמוד 1

הקובל הגיש כנגד הנאשמת כתב קובלנה במסגרתו הוא מייחס לה עבירה של פגיעה בפרטיות, לפי סעיפים 2 ו- 5 לחוק הגנת הפרטיות תשמ"א - 1981.

הנאשמת כפרה בביצוע העבירה המיוחסת לה.

בהחלטה בישיבת יום 15.7.20, קבעתי ישיבת הוכחות ליום 26.11.20 והוריתי לקובל להגיש תצהירי עדות ראשית מטעם העדים מטעמו תוך 45 ימים מהמועד הנ"ל, וכי ככל שהוא מבקש לזמן עד שאינו בשליטתו או שלא ניתן להגיש מטעמו תצהיר כאמור, עליו להגיש הודעה בנדון תוך זמן סביר.

בהחלטה מיום 8.10.20, לבקשת הקובל, הוריתי על מתן ארכה של 30 ימים מתום פגרת חג הסוכות לקיום ההחלטה הנ"ל.

משלא קיים הקובל אחר ההחלטה במועד שנקבע, הגיש ב"כ הנאשמת בקשה להורות לקובל לעשות כן תוך פרק זמן קצוב, ובהחלטה מיום 29.11.20, הוריתי, על מנת למנוע כל פגיעה בזכותה של הנאשמת להליך הוגן, כי איש מעדי התביעה לא יעיד בטרם נמסר לנאשמת תצהיר מטעמו, ובהעדר אפשרות להגיש תצהיר כאמור, תמצית גרסתו של עד זה והסוגיות שיידרש להן בעדות, והכל תוך 10 ימים ממועד ההחלטה הנ"ל.

הקובל לא קיים אחר ההחלטה הנ"ל, כאשר ישיבת ההוכחות נקבעה ליום 28.1.21, ובקשה בנדון הוגשה מטעם ב"כ הנאשמת במסגרתה ביקשו להבהיר כי בשל אי קיום ההחלטה יש לקבוע כי הקובל לא יעיד עדים מטעמו. בהחלטה מיום 15.12.20, קבעתי ישיבת הוכחות ליום 14.3.21 והוריתי לקובל לקיים את ההחלטה בדבר הגשת התצהירים.

בהמשך, הוגשה בקשה בהסכמה לביטול ישיבת הוכחות שנקבעה ליום 4.4.21, נעתרתי כמבוקש בהחלטה מיום 13.2.21 ופעם נוספת הוריתי לקובל לקיים אחר ההחלטה בדבר הגשת התצהירים.

הקובל לא קיים אחר ההחלטה, וב"כ הנאשמת הגיש בקשה דחופה לא לאפשר הגשת תצהירים או תמצית עדויות ולא לאפשר שמיעת עדים מטעם הקובל בשל אי קיום ההחלטה, ולא לדחות את הדיון לשם קיום ההחלטה. לאור נימוקי בקשה זו, הוריתי כי ישיבת ההוכחות ביום 29.4.21 תתקיים כתזכורת במעמד הצדדים.

בישיבת יום 29.4.21 שמעתי את טיעוני הצדדים לעניין אי קיום ההחלטה בדבר הגשת תצהירים. לעניין זה הוגשה בקשה מטעם ב"כ הנאשמת למחוק את כתב הקובלנה, בהמשך הוגשה תגובה מטעם הקובל וכן תשובה מטעם ב"כ הנאשמת לתגובה הנ"ל.

על מנת לקיים אחר זכותו של הנאשם להליך הוגן, על ידי מתן הזדמנות סבירה בידי להתגונן כנגד האישומים כנגדו ולהתמודד עם חומרי החקירה שנאספו במהלך החקירה המשטרתית, הסדיר המחוקק, בסעיף 74 לחסד"פ (נוסח

משולב) תשמ"ב - 1982 את זכותו של הנאשם לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן לקבל רשימת חומר חקירה, כפי שאלו נאספו ונערכו על ידי הרשות החוקרת.

אין מחלוקת כי בעניין שבפני לא נערכה חקירה משטרתית, ולכן ברשות הקובל אין חומרי חקירה שהוא קיבל מהרשות החוקרת, ועדויות העדים מטעמו, לא מתועדות בהודעות שנמסרו לרשות החוקרת. על מנת לקיים אחר התכלית שבסעיף 74(א) לחסד"פ, ועל מנת לקיים אחר זכות הנאשמת להליך הוגן ולמנוע פגיעה בהגנתה ולמנוע עיוות דין, קיים הצורך כי הקובל, אשר נקט בהליך של קובלנה פלילית, לתעד תוכן עדויותיהם של העדים שבכוונתו לזמן לעדות מטעמו, וזאת יעשה על דרך תצהיר עדות ראשית, ובהעדר שליטה שלו על מי מהעדים, יתעד את תמצית עדותם, וימציא הדבר לעיון ההגנה.

ההחלטה הראשונה להורות לקובל להמציא לידי ההגנה תצהיר עדות ראשית וכן לעיין בחומרי החקירה שברשותו, ניתנה ביום 15.7.2020. מאז, ובשל אי קיום ההחלטה, וגם במסגרת בקשות מטעם הקובל למתן ארכה, ניתנו החלטות נוספות המורות לו לעשות כן. הדבר טרם נעשה על ידי הקובל. אני דוחה את טענת הקובל כי הוא לא קיים אחר ההחלטה בשל סירוב העדים למסור תצהירים, שכן, בנסיבות אלו היה עליו לערוך תיעוד תמציתי של עדותם של אלה ולהמציאו לידי הנאשמת. הטענה כי הנאשמת או מי מטעמה נכחו באסיפה הכללית הרלבנטית לכתב האישום והיו עדים לנסיבות מסוימות כנטען בכתב הקובלנה, לא פוטרת את המאשים, הוא הקובל כאן, מהחובה לפי סעיף 74 לחסד"פ. הדבר דומה להליך פלילי בו המדינה היא המאשים, וזו לא פטורה מחובתה לפי סעיף 74 הנ"ל אך בשל הטענה כי הנאשם המסוים היה עד לאירוע נשוא כתב האישום.

יחד עם זאת, וחרף מחדלו של הקובל שהתבטא באי קיום ההחלטה מיום 15.07.2020, למשך פרק זמן של 10 חודשים לערך, נראה כי מחיקה של כתב הקובלנה תהיה סעד לא מידתי בנסיבות העניין, ותפגע בזכותו של הקובל למיצוי יומו בבית המשפט על ידי הצגת הראיות שברשותו. לטעמי, יש לנהוג לפי ההסדר שקבע המחוקק בהוראת סעיף 77(א) לחוק הנ"ל לפיה:

"לא יגיש תובע לבית המשפט ראייה ולא ישמיע עד אם לנאשם

או לסנגורו לא ניתנה הזדמנות סבירה לעיין בראייה או בהודעת

העד במשטרה, וכן להעתיקם, אלא אם ויתרו על כך".

הוראה רלבנטית נוספת בענייננו היא סעיף 79 לחוק הנ"ל לפיו:

"לא יגיש קובל לבית המשפט ראייה שבכתב שהייתה בידיו,

אלא אם המציא לנאשם העתק ממנה".

כלומר, התיק ייקבע לשמיעת פרשת התביעה, ובדין שייקבע, רשאי הקובל להעיד אך את העדים שנתנו תצהיר עדות ראשית מטעמם ואשר יועבר לעיון ההגנה, או תמצית בכתב של עדותם של עדים אלו, וכן רשאי להגיש חומרי חקירה אשר הועברו לעיון ההגנה, בעוד שהקובל יהיה מנוע מלהעיד מטעמו עדים שלא מסרו תצהיר עדות ראשית או שלא ערך בעניינם תמצית עדות, ויהיה מנוע מלהגיש ראיה שלא הועברה לעיון ההגנה, הכל תוך פרק הזמן שייקבע להלן.

סוף פסוק:

הקובל ימציא לב"כ הנאשמת, תוך 21 ימים מהיום, תצהיר עדות ראשית של עדי התביעה שבכוונתו לזמן לעדות, ובהעדר שליטה על מי מהעדים, תמצית של עדותם של אלה.

כמו כן, הקובל ימציא לב"כ הנאשמת, תוך 21 ימים מהיום, כל חומרי החקירה שברשותו, במסירה אישית.

לא תינתן החלטה נוספת לאפשר העברת תצהירי עדות ראשית וחומרי חקירה לידי ההגנה, והפרת חובה זו תביא למתן החלטה בהתאם לסעיף 77 ו- 79 לחסד"פ, כאמור.

לאור השתלשלות ההליך וההחלטות הרבות שניתנו בנדון, אני מחייב את הקובל לשלם לנאשמת, תוך 45 ימים מהיום, הוצאות משפט בסכום של 1,500 ₪.

אני קובע ישיבת הוכחות לשמיעת פרשת התביעה ליום 30.09.2021 שעה 09.00.

הקובל יזמן עדיו במסירה אישית.

המזכירות תמציא החלטה זו לבאי כח הצדדים.

ניתנה היום, י"ט סיוון תשפ"א, 30 מאי 2021, בהעדר הצדדים.